

САРДЭЧНАЕ ПРЫВІТАННЕ ЎДЗЕЛЬНІКАМ ІІ СПРАВАЗДАЧНА-ВЫБАРНАЙ КАМСАМОЛЬСКОЙ КАНФЕРЭНЦЫІ МАСКОЎСКАГА РАЁНА г. МІНСКА

[МАТЭРЫЯЛЫ АБ ЖЫЦЦІ КАМСАМОЛЬСКОЙ АРГАНІЗАЦЫІ РАЁНА ЧЫТАЙЦЕ НА 2—3 СТАР.]

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ВЫДАЕЦЦА
3 1935 г.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

1979 г.

22

ЛІСТАПАДА

ЧАЦВЕР

№ 33 (1259)

Цана 2 кап.

НАВІНЫ БДУ

АДБЫЎСЯ САВЕТ

універсітэта, на якім абмеркаваны вынікі здачы дзяржаўных экзаменаў і абароны дыпломных работ у 1979 годзе. Была заслухана справаздача аб рабоце завочнага факультэта.

У ПАРТКОМЕ УНІВЕРСІТЭТА

камісіяй па нагляднай агітацыі праведзены семінар-нарада. На ёй разгледжана пытанне аб стане нагляднай агітацыі і насьценнага друку на факультэтах. Намеснікі сакратароў партыйных бюро, адказныя за наглядную агітацыю, рэдактары насьценных газет падзяліліся вопытам работы, распрацавалі ўмовы агляду-конкурсу нагляднай агітацыі і насьценнага друку на 1979-80 навучальны год.

ТВАЯ АКТЫЎНАЯ ПАЗІЦЫЯ

— пад такім лозунгам на факультэце журналістыкі праходзіць месячную грамадска-палітычную практыку, які быў аб'яўлены 15 лістапада. Мэта мерапрыемстваў, якія будуць праведзены з гэты час — накіраваць і ўзгадаць дзейнасць камсамольскіх груп, камсамольскай арганізацыі ў цэлым. Першаступенным у плане месячніка занатавана дасканалее вывучэнне палажэння універсітэта аб ГПП. Побач з гэтым плануецца выпусціць спецыяльную насьценную газету, шэраг фотагазет, падрыхтаваць і аформіць аўдыторыю грамадска-палітычнай практыкі. Днямі студэнты факультэта глядзелі тэлеперадачу аб ГПП, падрыхтаваную кафедрай радыё і тэлебачання.

● БДУ — НАРОДНАЙ ГАСПАДАРЦЫ

ЗА ВЫШЫНЁЮ — ВЫШЫНЯ

Для студэнтаў-пяцікурснікаў фізічнага факультэта гэты дзень быў незвычайны. Размеркаванне...

Колькі надзей і імкненняў хаваецца за гэтым словам. Колькі прыемных хвілін, цяжкасцей і перажыванняў давялося пераадолець перад тым, як наступіў гэты дзень. Уступныя экзамены, пасвячэнне ў першаккурснікі, экзамены, залікі, курсавыя работы, медыум і...

Здаецца ўсё гэта было толькі ўчора.

А сёння?.. Сёння яны ўважліва і нецярпліва выслухоўваюць тых, хто ўжо размеркаваўся. Пытанні сыплюцца градам.

— Што прапаноўвалі?
— Куды?
— Ты згодзен?

...А міма праходзяць студэнты малодшых курсаў. Іх яшчэ не хвалюе гэтае слова «размеркаванне», яны жывуць паўсядзённымі турботамі. На сёння — галоўнае добра адказаць на практычных, паспець у час на трэніроўку, у тэатр або на сустрэчу...

З прыядчыненых дзвярэй даносіцца голас дэкана факультэта Эдуарда Міхайлавіча Шпілеўскага:

— Цімашэнка Аляксандр Вікенцьевіч. Сярэдні бал — 5. Нежанаты. Месяца нараджэння — Віцебская вобласць. Прапануецца аспірантура.

— Згодзен?
— Так...

І гэта слова ён вымаўляе неяк нясмела. Напэўна, таму, што саромеецца паказаць сваю радасць прысутным.

— Падпішыцеся.

Вось ён, той асабісты подпіс, аб якім марылася ў апошні час. Цяпер нарэшце ўпэўнены ў тым, што мара ажыццявілася.

Але гэта яшчэ не апошні тайм у іх студэнцкім жыцці. Наперадзе — перадыпломная практыка, абарона дыплама, дзяржаўныя экзамены.

Гэта яшчэ толькі першыя іх крокі ў самастойнае жыццё. І ад таго, якім будзе гэты крок, з якім багажом ведаў і практычных навыкаў прыйдуць яны ў заўтрашні дзень, залежыць іх далейшы поспех.

Вынікі размеркавання мы папрасілі пракаменціраваць дэкана фізфака Э. М. Шпілеўскага.

— Па-першае, патрэбна адзначыць, што размеркаванне прайшло на высокім арганізацыйным узроўні. Аб гэтым гавораць наступныя лічбы: амаль за пяць гадзін было размеркавана 260 чалавек. Гэта значыць, што была праведзена вялікая падрыхтоўчая работа. Спачатку размеркаванне праходзіла на кафедрах. Улічваючы схільнасці студэнта, узровень яго падрыхтоўкі, прапаноўвалася тое або іншае месца работы.

Пасля, ведаючы вынікі размеркавання на кафедрах, было праведзена папярэдняе размеркаванне з прадстаўнікамі большасці арганізацый.

У гэтым годзе мы поўнасцю выканалі план па размеркаванні спецыялістаў за межы рэспублікі. Спецыялізацыя студэнтаў пачынаецца з трэцяга курса па 9 напрамках. Гэта дае магчымасць пад-

рыхтаваць высокакваліфікаваных спецыялістаў па той спецыяльнасці, якой яны аддаюць перавагу.

Вынікі размеркавання паказалі, што попыт на нашых выпускнікоў з кожным годам усё ўзрастае. Калі ў мінулыя гады арганізацыі аддавалі перавагу выпускнікам Мінскага радыётэхнічнага інстытута, то ў гэтым годзе на студэнтаў, сярэдні бал у якіх больш 4, было звыш 3—4 заяў.

Былі ў нас і свае цяжкасці. Як было адзначана вышэй, з 3-га курса спецыялізацыя ідзе ў 9 напрамках. На час размеркавання мы маем спіс, у якім канкрэтна распісана, колькі патрабуецца фізікаў цвёрдага цела, біяфізікаў і г. д.

Але ўзнікае пытанне: чаму міністэрствы не даюць на некалькі год раней, калі пачынаецца спецыялізацыя, заявы ў Дзяржплан, колькі ім патрабуецца спецыялістаў па той ці іншай спецыяльнасці? На нашу думку, гэта дало б магчымасць задавальняць усе патрабаванні. А так выходзіць, што адны заявы мы можам задаволіць поўнасцю, а другія — толькі напалову. Нам здаецца, што гэта патрабуе неадкладнага вырашэння.

Студэнтам, у якіх яшчэ размеркаванне наперадзе, хочацца выказаць адно пажаданне: больш самастойнай творчасці, энтузіязму, настойлівасці, мэтанакіраванасці. І поспех — за вамі!

В. ШАУЧУК,
наш кар.

На здымках: апошнія слова камісіі; студэнты задаволены размеркаваннем.

Фота М. Дубовіка.

ТЫ — ПАРТЫІ НАШАЙ З'ЯЎЛЯЕШСЯ СЫНАМ,

Ішла знаёміцца са студэнтамі IV курса аддзялення палітэканоміі гістарычнага факультэта БДУ імя У. І. Леніна з нейкім асаблівым пачуццём. Група чацвёртакурснікаў, як мне рэкамендавалі, ужо тры гады запар па выніках сацыялістычнага спаборніцтва з'яўляецца лепшай студэнцкай групай ва ўніверсітэце. А быць першымі ў такой навучальнай установе — высокі гонар.

Пра групу ўжо шмат пісалі, приходзілі пераймаць вопыт работы з іншых факультэтаў. Мабыць таму ніхто не быў здзіўлены маім прыходам. А вось расказвалі пра сябе некалькі скупавата, зводзячы ўсё да таго, што яны — як усё.

У гэтай групе 26 студэнтаў. Але так як большая іх частка — камсамольцы, то і размова пачалася з чалавекам, які стаіць на чале камсамольскай арганізацыі — камсоргам Аідай Муталімавай. Аіда на першы погляд — чалавек разважлівы, спакойны. А вось як толькі размова зайшла пра яе сяброў, яна неяк унутрана і знешне змянілася, ажывілася, у вачах паявіліся вясёлыя

агеньчыкі. Расказвала, і адчувалася, што ўсе гэтыя людзі для яе сталі роднымі і блізкімі.

На першым курсе сышліся ўсе такія далёкія і незнаёмыя. Але адразу выявілася

сустрэлі неразлучных студэнтаў-палітэканомаў ва ўніверсітэцкай бібліятэцы, дзе яны не толькі рыхтаваліся да заняткаў, але нярэдка гарача дыскусіравалі, спрачаліся. Працавітасць, настойлівасць кож-

адным словам — энтузіясты. Большасць яшчэ да паступлення ва ўніверсітэт прайшлі школу камсамольскага актывіста. Таму зараз з імі, — працягвае Аіда, — працаваць лёгка. Даручэнні свае (а іх мае кожны)

заменацыйную сесію дзевяць студэнтаў групы атрымалі толькі выдатныя адзнакі.

Група цяперашніх чацвёртакурснікаў была прэміравана паездкай у сталіцу нашай Радзімы горад-герой Маскву. Надоўга застануцца ў памяці і сумесныя паездкі за горад, у лес, а таксама на радзіму пеняры беларускага народа Янкі Купалы ў Вязынку. І ва ўсіх мерапрыемствах, якія яны праводзілі ў групе, кожнаму знаходзілася справа па душы.

А хлопцаў, як вядома, больш за ўсё прыцягвае спорт. І тут яны не з апошніх. Ігар Рудзянкоў стаў чэмпіёнам БДУ па вольнай барацьбе, а Аляксандр Коўзік і Аляксандр Сямёнаў уваходзяць у састаў зборнай каманды ўніверсітэта па баскетболу.

Няма неабходнасці пералічваць усе тыя добрыя пачынанні, што ёсць на ліку групы чацвёртакурснікаў з аддзялення палітэканоміі. Але можна адзначыць, што кожны з'яўляецца ўдзельнікам усіх спраў, кожны знаходзіцца ў штодзённым пошуку.

Т. ЗАЕНЧУКОЎСКАЯ,
спец. кар.

РАЎНЕННЕ НА ПРАВАФЛАНГОВЫХ

ЧАСЦІНКА АГУЛЬНАЙ СПРАВЫ

агульнае для ўсіх дваццаці шасці — любоў да абранай прафесіі. І настолькі гэтая любоў была вялікая, што, мабыць, яна і адыграла рашучую ролю ў фарміраванні калектыву, аб'яднала дваццаць шэсць сэрцаў у адно цэлае. А нязменны староста чацвёртакурснікаў Пётр Лямешчанка так і заявіў:

— Трэба больш любіць сваю прафесію, тады і прыйдзе поспех.

Любіць сваю справу — значыць імкнуцца дасканалы авалодаць ёю, глыбей пазнаць яе, зжыцца з ёю душой. І не раз

нага з іх і спрыялі стварэнню згуртаванага, дружнага калектыву, у якім добра замацаваўся дэвіз: «Адзін за ўсіх і ўсе за аднаго». Такім чынам, ужо на першым курсе была закладзена надзейная аснова групы. Ужо на першым курсе іх група была прызнана лепшай.

З кожным наступным годам калектыву яшчэ больш умацоўваўся. І пачынальнікамі ўсіх цікавых спраў сталі самі камсамольцы.

— А ўсе яны, — гаворыць Аіда Муталімава, — людзі ініцыятыўныя, мэтанакіраваныя,

камсамольцы выконваюць з усёй адказнасцю і сур'ёзнасцю. Вось чаму і вынікі грамадска-палітычнай практыкі радуць: ва ўсіх толькі добрыя і выдатныя адзнакі.

Дарэчы, трэба дадаць, што двое камсамольцаў групы — Наташа Сінічэнка і Сяргей Гнацок — з'яўляюцца членамі камітэта камсамола гістарычнага факультэта.

Трымаюць пад кантролем студэнты і свой галоўны аб'ект — вучобу. Пацвярджэннем стараннасці адносінаў да яе з'яўляецца тое, што ў летнюю эк-

Лічбы і факты

Пасля II справаздачна-выбарнай канферэнцыі камсамольскай арганізацыі Маскоўскага раёна павялічылася на 3 тысячы членаў і ўключае 34.897 камсамольцаў, у тым ліку 20.549 студэнтаў і школьнікаў, 9.327 служачых і 5.021 рабочага.

Кожны камсамалец раёна ўдзельнічае ў патрыятычным руху «Пяцігоддзі эфектыўнасці і якасці — энтузіязм і творчасць маладых!»

Байцы студэнцкіх будаўнічых атрадаў адпрацавалі 10.500 чалавека-дзён на нарыхтоўцы кармоў, уборцы ўраджаю.

У 16 школах перадавога вопыту павышаюць сваё прафесійнае майстэрства 700 юнакоў і дзяўчат.

На прамысловых прадпрыемствах рэспублікі дзейнічаюць 784 камсамольскія штабы і пасты якасці. 86 камсамольцаў працуюць з асабістым клямом АТК.

Больш як 2.400 камсамольцаў заваявалі ганаровае званне «Ударнік камуністычнай працы».

У авангардзе раённай камсамольскай арганізацыі ідзе камсамол БДУ імя У. І. Леніна.

Фота М. Дубовіка.

КЛУБ «МУЖНАСЦЬ»

І сэрцы абудзіць адвагай

Не шмат у горадзе Мінску школ, выпускнікі якіх — Герой Савецкага Саюза. Адной з іх з'яўляецца сярэдняя школа № 3, у якой вучыўся Герой Савецкага Саюза Казімір Аркадзевіч Шабан. Гэта накладвае вялікую адказнасць на кожнага піянера і камсамольца школы. Вучні шмат часу ўдзяляюць ваенна-патрыятычнай рабоце. Па ініцыятыве камсамольцаў у школе створаны музей баявой і рэвалюцыйнай славы імя К. А. Шабана, арганізаваны клуб «Мужнасць». Старшыня савета музея і клуба — камсамолка 10-га «А» класа Ала Прахарэнка Клуб «Мужнасць» вядзе летапіс народнай славы. Камсамольцамі клуба сабраны ўспаміны 116 ветаэраў Вялікай Айчыннай вайны.

Члены клуба чытаюць лекцыі аб патрыятызме савецкіх людзей у гады Вялікай Айчыннай вайны, арганізуюць сустрэчы з героямі вайны.

Так, нядаўна школьнікі сустрэліся з Ге-

роем Савецкага Саюза, удзельніцай Мінскага падполля Е. Г. Мазанік. З вялікай цікавасцю слухалі яны яе расказ аб рабоце мінскіх падпольшчыкаў.

Члены клуба «Мужнасць» праводзяць вялікую работу па выхаванню школьнікаў у духу савецкага патрыятызму, ідэйнай перакананасці, любові да Радзімы.

Летам гэтага года камсамольцы знаходзіліся ў лагеры працы і адпачынку. Іх атрад «Карчагінец» шэфстваваў над ветаэрамі Вялікай Айчыннай вайны, даваў канцэрты мясцоваму насельніцтву, зрабіў паход па месцах баявой славы. Заробленыя грошы яны пералічылі ў Фонд міру.

За добрую пастаноўку ваенна-патрыятычнай работы сярэдняя школа № 3 узнагароджана дыпламам I ступені. У гэтым вялікая заслуга членаў ваенна-патрыятычнага клуба «Мужнасць».

З. НЕМЕР,
спец. кар.

Асартымент прадукцыі Мінскай ордэна Леніна скургалантарэйнай фабрыкі імя Куйбышава складае звыш 300 відаў вырабаў. Тут выпускаюць разнастайныя сумкі, рамяні, плітку для падлогі і шмат іншага. 21 працэнт прадукцыі фабрыка выпускае са Знакам якасці. Прадпрыемства 67-ы квартал запар заняло першае месца ва Усесаюзным сацыялістычным спаборніцтве сярод прадпрыемстваў Міністэрства лёгкай прамысловасці

В. Галаўкова, Л. Яраш, З. Туміловіч і іншыя.

Т. М. Краўчанка падкрэсліла вялікую ролю сацыялістычнага спаборніцтва, вынікі якога падводзяцца кожны месяц. Перадавікам вытворчасці прывоіваецца званне «Майстар залатыя рукі».

— У асноўным у нас працуюць людзі з сярэдняй адукацыяй, многія спалучаюць працу з вучобай у тэхнікумах і вучылішчах, — расказ працягвае

СКЛАДАЕМЫЯ ПОСПЕХУ

110-й ГАДАВІНЕ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ У. І. ЛЕНІНА — ДАСТОЙНУЮ СУСТРЭЧУ!

СССР. Калектыву фабрыкі быў удастоены ганаровага права адкрываць святочную дэманстрацыю працоўных горада-героя Мінска, прысвечаную 62-й гадавіне Вялікага Кастрычніка.

У чым жа сакрэт пастаяннага поспеху? Знаёмімся з калектывам цэха № 5. Ён за тры гады і дзевяць месяцаў выканаў пяцігадовы план па вытворчасці прадукцыі. Тут выпускаецца звыш пяцідзiesiąці відаў вырабаў і з іх восем — са Знакам якасці. Рэкламацый на прадукцыю няма, заказы заўсёды выконваюцца строга ў тэрмін.

— Я лічу, што поспехаў у працы мы дабіваемся дзякуючы той атмасферы зацікаўленасці ў выніках сваёй працы, узаемадапамогі і таварыскасці, якая склалася ў нашым дружным калектыве, — расказвае майстар цэха Тамара Міхайлаўна Краўчанка. — Амаль палова ўсіх рабочых у цэху — камсамольцы, моладзь. Іменна яны ствараюць спрыяльны мікраклімат, працуюць самааддана і з вялікай ахвотай. У авангардзе сацыялістычнага спаборніцтва ідуць камсамолкі

тэхнолаг цэха Н. Е. Лесюкова. — Тыя ж, хто не мае сярэдняй адукацыі, наведваюць школу рабочай моладзі. За рэгулярным наведваннем заняткаў сочаць камсамольскія актывісты, сакратар камітэта камсамола цэха Н. Мініч. І калі хтосьці з рабочых прапускае заняткі, высвятляюць прычыны пропускаў, робяць усё магчымае, каб гэта больш не паўтаралася.

У цэху, як і на ўсёй фабрыцы, добра развіта настаўніцтва. З вялікай любоўю і павагай гаворыць моладзь пра М. К. Гельдзюк, Н. С. Ярашэвіч, Л. А. Лісоўскую, Т. Е. Старасціну, якія, не шкадуючы часу і сіл, перадаюць свае веды і вопыт.

Зладжана і рытмічна працуе калектыву цэха ў бягучым годзе. Цяпер камсамольцы і ветаэраны працы прынялі павышаны сацыялістычны абавязальнасці ў гонар 110-й гадавіны з дня нараджэння У. І. Леніна. І ёсць усе падставы спадзявацца, што яны будуць паспяхова выкананы.

Т. ЕРМАЛАЕВА,
спец. кар.

ТЫ — ПЛЕМЯ АРЛОУ МАЛАДЫХ, КАМСАМОЛ!

Утульнасць, строгасць інтэр'ера, чысціня, прыемая сервіроўка сталюу, мяккае асвятленне, адсутнасць мітусні — такое ўражанне звычайна складваецца ў кожнага наведвальніка рэстарана «Параць-кветка». Рэстаран уваходзіць у трэст сталовых Маскоўскага раёна горада Мінска. Штат работнікаў складае 150 чалавек; за дзень тут абслугоўваецца больш тысячы чалавек. Галоўную залу рэстарана абслугоўваюць няменна два калектывы афіцыянткаў. Аб адным з іх, камсамольска-маладзёжным, перадавым у трэсце, і

яна працягваецца 16 гадзін, дзяўчаты едуць. Ніколі не чула скаргаў, людзі ведаюць — трэба.

У калектыве 18 чалавек, больш частка з іх — камсамольцы. Да 110-й гадавіны з дня нараджэння У. І. Леніна перадавая змена прыняла павышаныя сацыялістычныя абавязальствы. Дзяўчаты працуюць пад дэвізам «Абслугоўваць якасна, на высокім культурным узроўні, з найменшымі затратамі часу». Раз у тыдзень праводзяцца камсамольскія сходцы, на якіх падводзяцца вынікі працоўнага тыдня, ставяцца новыя

курсы па вывучэнню замежнай мовы.

Подох Алімпіяды адчуваецца і тут. Рэстаран стане адным з алімпійскіх аб'ектаў Мінска, і гэта ўносіць у яго дзейнасць свае карэктывы. У калектыве ідзе спаборніцтва за права называцца лепшай сярод афіцыянткаў. Кожны месяц камсамольская арганізацыя трэста сумесна з адміністрацыяй рэстарана праводзяць конкурсы, на якіх галоўнай адзнакай работы афіцыянткаў з'яўляецца думка наведвальнікаў. А яны — суддзі строгія, нічога не даруюць і не ўпусцяць. Па выніках конкурсаў і паказчыках сваёй работы кожная афіцыянтка атрымлівае адпаведны кваліфікацыйны разрад. У маладзёжнай змене разрады самыя высокія.

Лепшыя ў змене? Калі паспрабаваць пералічыць іх, трэба назваць амаль усіх 18 чалавек. І ўсё ж — Марыя Бутрыс, Людміла Кірычэнка, Ніна Гарбачэўская, Святлана Вялеская і многія іншыя. Гаворыць Марыя Бутрыс:

— Працую пяты год. Сваёй галоўнай задачай лічу быць добразычлівай і ўважлівай.

У калектыве ёсць свае цяжкасці і праблемы. Адна з іх дыктуецца самай спецыфікай работы. Другая цяжкасць — з жылём. За гэты год толькі тры чалавекі атрымалі месца ў інтэрнаце.

Не застаюцца дзяўчаты ў баку ад грамадскага жыцця. На кастрычніцкія святы падрыхтавалі сумесна з будаўнічым трэстам «Агеньчык». К Новаму году рытуецца святочны канцэрт, у якім прымуць удзел артысты філармоніі. Хочацца жадаць камсамольска-маладзёжнаму калектыву сустрэць алімпійскі год новымі высокімі паказчыкамі ў працы і длуцьця да слоў расчуленага наведвальніка:

— Так трымаць!

П. ЦУНИК,
спец. кар.

Член грамадскага канструктарскага бюро інстытута «Белмьясц-прампраект» Н. Бархатава прымае актыўны ўдзел у рабоце камсамольскай арганізацыі.
Фота М. Дубовіка.

ТАК ТРЫМАЦЬ

ЛЕПШЫ КМК

пойдзе размова.

...З Людмілай Астапенка, сакратаром камсамольскай арганізацыі трэста, мы сустрэліся ў яе невялікім пакойчыку адміністрацыйнага будынка:

— Камсамольска-маладзёжны калектыв рэстарана — адзін з пяці ў трэсце — па праву лічыцца лепшым. Нарадзіўся ён у 1976 годзе. З гэтага часу камсамолкі неаднаразова выходзяць пераможцамі сацыялістычнага спаборніцтва ў нашай арганізацыі. Я лічу, што гэта не проста выпадковы поспех, а заканамерны і аб'ектыўны паказчык нашай працы, вынік намаганняў кожнай работніцы змены. Здраецца так: трэба тэрмінова выехаць для абслугоўвання канферэнцыі ці нарады. І нягледзячы на тое, што закончылася нялёгка змена (а

задачы, вырашаюцца вытворчыя пытанні.

Размову працягвае М. А. Енікава, настаўнік калектыву, выконваючая абавязкі дырэктара рэстарана:

— Калі прызнацца, мне падабаецца працаваць у моладдзю. У КМК няма зрываў, наведвальнікі задаволены абслугоўваннем. Ды і самі дзяўчаты ведаюць сваю працу, любяць яе, умеюць размаўляць з людзьмі. Апошняе, на маю думку, галоўнае ў рабоце афіцыянткі.

Кожны член калектыву мае сярэдняю спецыяльную адукацыю. Дзяўчаты пастаянна вучацца: створана школа сервісу, заняткі ў якой праводзяцца двойчы ў месяц, працуе гурток эканамічных ведаў. Акрамя гэтага, дзяўчаты займаюцца на

Лічбы і факты

У працоўным семестры 1979 года прымаў удзел 4.021 студэнт. Імі асвоена 11 мільёнаў 420 тысяч рублёў капіталаўкладанняў. 28 атрадаў працавалі па метаду брыгаднага падряду. Байцямі студэнцкіх будаўнічых атрадаў праведзена вялікая грамадска-палітычная работа. Агітбрыгады далі 1.410 канцэртаў, лектарскія групы прачыталі 2.667 лекцыяў. Студэнты дапамаглі 675 ветэранам вайны і сем'ям загінуўшых у нарыхтоўцы кармоў, у рамонце жылых памяшканняў.

У ходзе руху «Камсамол — сельскай школе» адрамантавана 101 школа, абсталяваны 143 вучэбныя кабілеты і лабараторыі, 165 спартыўных пляцовак.

Па выніках працоўнага семестра камсамольскія арганізацыі

усіх ВУУ раёна названы ў ліку лепшых у вобласці і рэспубліцы.

У раённых конкурсах прафмаістэрства ўдзельнічала 2.809 работнікаў прамысловасці, будаўніцтва, гандлю, сферы абслугоўвання.

Маладымі рацыяналізатарамі і вынаходнікамі пададзены 422 рацпрапановы, з іх 256 укаранены ў вытворчасць. Атрыманы ад укаранення эканамічны эфект склаў 2,1 млн. рублёў.

Студэнцкімі будаўнічымі атрадамі ў 1979 годзе ўведзена ў строй 190 аб'ектаў народнагаспадарчага значэння, у тым ліку 38 са студэнцкім Знакам якасці.

Трэцяе пакаленне

«Першакласны спецыяліст, выдатны арганізатар, ініцыятар шматлікіх пачынаў, карыстаецца аўтарытэтам і павагай таварыштыкі — вытрымка з характарыстыкі на электразваршчыка завода «Спецаўтаматка» Дзімітрыя Дзічкоўскага.

— Я лічу, што ў кожнага чалавека павінна быць сваё прызвание. Маё прызвание — рабочы, — з гонарам гаворыць Дзімітрий.

Дзед яго і бацька працавалі на заводзе. А зараз ён працягвае іх справу. Але рабочым стаць не адразу. У школе звярнулі ўвагу на яго матэматычныя здольнасці, поспехі ў фізіцы, умение хутка рашаць складаныя задачы. І пасля дзесяцігоддзі ён паступае ў Беларускае політэхнічнае інстытут. Але адчуваў, што не тое робіць, не цікавіла гэтага справа. Прыходзіў бацька дамоў з работай — зайздросна, рабілася. Слаў — бачыў сябе за станком. Год правучыўся ў інстытуце, а потым вырашыў кінуць. Дома абмеркавалі. Бацька так адказаў: «Калі ўпэўнены, што робіш правільна, што тава месца каля станка — прэрэчыць не стану». І стаў Дзімітрий фрэзерушчыкам. Затым два гады служыў у радах Савецкай Арміі.

Пасля дэмабілізацыі ён выдатна канчае курсы электрагазаваршчыкаў.

— З кожным днём адчуваў сябе больш упэўнена, — успамінае аб тым часе Дзімітрий. — А спачатку — то не магу глядзець праз шчыток на зварку—

баюся памыліца, то рука дрыжыць — няроўны шоў атрымліваецца.

Я назіраў за Дзімам у час работы — ён зварваў ступеньчаты трубаправод для сістэмы супрацьпажарнай аўтаматыкі. Працэс зваркі такіх канструкцый патрабуе вялікай дакладнасці. І ў яго ўсё атрымлівалася лёгка і проста.

— Майстар зваркі, — гаво-

раць пра Дзічкоўскага сябры. А ён, Дзімітрий, толькі ўсім хаецца:

— Ніякіх сакрэтаў. Проста трэба любіць сваю справу.

Зараз ён з'яўляецца намеснікам сакратара камітэта камсамола завода «Спецаўтаматка» па ідэалагічнай рабоце, членам спорткамітэта. Дзімітрий — член савета сваёй брыгады. Грамадскіх даручэнняў шмат, і з усімі ён паспяхова спраўляецца.

Тры з паловай месяцы ён працаваў у камсамольскім ударным атрадзе Маскоўскага раёна на будаўніцтве стадыёна «Дынама». Узначальваў брыгаду зваршчыкаў. І тут яго брыгада была прызнана адной з лепшых.

У гэтым годзе Дзімітрий па выніках сацыялістычнага спаборніцтва выйшаў пераможцам. Можна з упэўненасцю сказаць: у рабочую дынастыю Дзічкоўскіх уліўся сапраўдны працаўнік, сапраўдны грамадзянін.

С. ПРІЕМКА,
спец. кар.

ЯГО ПРЫЗВАННЕ

Сакратар быў заняты. Днямі ён вярнуўся з абласнога семінара па студэнцкіх будаўнічых атрадах. І вось цяпер без перапынку прымаў наведвальнікаў, адказваў на бясконцыя тэлефонныя званкі, даваў парады і вырашаў самыя разнастайныя пытанні. Толькі калі ў пакоі камітэта камсамола Мінскага медыцынскага інстытута стала

цвёрда вырашыў стаць урачом. Дзесяцігодку Валодзя скончыў у роднай вёсцы Грускава Нясвіжскага раёна. Скончыў з выдатнымі і добрымі адзнакамі. Адгучаў чароўны школьны вальс. У руках — атэстат аб сярэдняй адукацыі. І ў той час як многія яго аднакласнікі яшчэ толькі выбіралі сабе прафесію па душы, Валодзя цвёрда вырашыў: «Буду ўрачом!»

У 1968 годзе Валодзя Дзямідовіч становіцца студэнтам першага курса Баранавіцкага медыцынскага вучылішча.

...Тры гады, запоўненыя вучобай, грамадскімі справамі і рэдкімі хвілінамі адпачынку, працяглі непрыкметна. Валодзя скончыў вучылішча з адзнакай, і праз некалькі месяцаў — служба на флоте.

Спачатку было нялёгка. Але потым мора прываражыла юнака. Дні паляцелі вельмі хутка. Усе вольныя ад службы хвіліны аддаваў камсамольскай рабоце — экіпаж выбраў Валодзю камсамольскім ваяком.

У 1974 годзе Уладзімір Дзямідовіч звальняецца афіцэрам запаса. Клецкі райком камсамола накіроўвае яго сакратаром камітэта камсамола ў СПТВ, але Валодзя марыць працягваць вучобу. І неўзабаве паступае на санітарна-гігіенічны факультэт Мінскага дзяржаўнага ордэна Леніна медыцынскага інстытута.

Намеснік старшыні прафбюро факультэта, сакратар камітэта камсамола факультэта, сакра-

тар камітэта камсамола інстытута... Вось этапы грамадскай работы студэнта VI курса, ленинскага стыпендыята Уладзіміра Дзямідовіча.

...Знаёма яму і рамантыка студэнцкіх будаўнічых атрадаў. Амаль кожны год Валодзя (спачатку ў якасці камісара, потым камандзіра СБА) выезджаў на будоўлі Карэлі, Казахстану. Ён — удзельнік Усесаюзнага злёту студэнцкіх будаўнічых атрадаў у Алма-Аце ў красавіку 1979 года.

— Валодзя, як ты суміяшчаеш вучобу і сваю грамадскую працу? Ці не ўзнікала ў цябе часам думка аб тым, што было б значна лягчэй жыць без гэтай кляпатлівай грамадскай працы? — спытала я яго.

— Мне хапае часу і на тое, і на другое. Зразумела, часта хочацца, каб суткі сталі даўжэйшымі хоць на некалькі гадзін. Але я ніколі не думаю аб тым, каб адмовіцца ад карысць вучобы ад магчымасці быць у курсе ўсіх спраў, быць камусьці патрэбным, мець непасрэдны контакт з самымі рознымі людзьмі. Гэта ж так цікава! Без усяго гэтага я ўжо не ўяўляю свайго жыцця.

— І яшчэ адно пытанне. Калі б табе, Валодзя, прадставілася магчымасць пачаць усё спачатку, што б ты выкінуў са свайго жыцця?

— Я б пакінуў усё, як было і як ёсць...

Т. ІВАНОВА,
спец. кар.

УНІВЕРСІТЭТ— АЛІМПІЯДЗЕ-80

Лета алімпійскае. Яго чанаюць. Да яго рыхтуюцца. У шасці буйнейшых гарадах нашай краіны, якія абраны месцам правядзення Алімпіяды-80, ідзе зараз будаўніцтва шматлікіх алімпійскіх аб'ектаў. Сярод іх — мінскі стадыён «Дынама», алімпійская магістраль Брэст — Масква... Сёлета на гэтых аб'ектах працавалі студэнцкія будаўнічыя атрады нашага ўніверсітэта.

Атрад «Кастрычнік» механіка-матэматычнага факультэта ўдзельнічаў у рэканструкцыі стадыёна «Дынама». Астатнія шэсць СБА: «Юнацтва», «Гранда», імя акадэміка Курчатава фізічнага факультэта; «Белая Русь» і «Верасы» юрыдычнага факультэта, а таксама атрад «Сябры» факультэта прыкладнай матэматыкі будавалі адзін з участкаў алімпійскай магістралі. Атрадамі асвоена звыш 290 тыс. рублёў капіталаўкладанняў. Акрамя таго, штаб працоўных спраў камітэта камсамола ўніверсітэта вось ужо на працягу двух гадоў арганізуе працоўныя дэсанты і суботнікі па добраўпарадкаванню гасцініцы «Планета», у якой будуць жыць удзельнікі XXII Алімпійскіх гульняў.

Але галоўным алімпійскім клопам сённяшняга дня, безумоўна, з'яўляецца падрыхтоўка сталіцы вялікага міжнароднага спартыўнага форуму — горада-героя Масквы.

ТВАЁ СЛОВА, СБА!

Расказвае камандзір ўніверсітэцкага СБА «Беларусь», другакурснік механіка-матэматычнага факультэта Аляксандр Бялоцкі, які працаваў разам са сваімі сябрамі на будаўніцтве Міжнароднага алімпійскага лагера поблізу падмаскоўнай вёскі Івакіна.

— Калі мы прыехалі ў Маскву, то адразу адчулі ўсю адказнасць і веліч даручанай справы. Нам, дзесяці хлопцам з Беларусі, трэба было прыняць удзел у грандыёзным будаўніцтве. І не проста прыняць удзел, а зрабіць усё магчымае, каб наша праца была па-сапраўднаму якаснай.

Уявіце сабе вялікую новабудулю, якая разгарнулася на некалькі кіламетраў. Гэта і ёсць Міжнародны алімпійскі маладзёжны цэнтр, які складаецца з трох велізарных спальных карпусоў вышэйшага класа, адкрытага стадыёна, кінатэатра, цэлага спартыўнага комплексу.

І вось пачаліся дні працы. Спачатку рыхтавалі пляцоўку пад трансфарматарную падстанцыю, потым рабілі комплексную агароджу вакол усяго

лагера. А калі быў свабодны час, то знаёміліся з Масквой, праводзілі вечары беларускага мастацтва, рабілі розныя стэндзі, якія расказвалі аб нашай рэспубліцы. Вельмі прыемна, што нашымі сапраўднымі сябрамі сталі студэнты Маскоўскага інстытута культуры.

Падводзячы вынікі работы атрада, хачу сказаць некалькі цёплых слоў у адрас байцоў «Беларуса»: зваршчыка Сяргея Плюты, брыгадзіра Віктара Чыркова, братаў-блізнят Андрэя і Сяргея Салабаяў і шмат іншых. Дарэчы, усе байцы атрада ўзнагароджаны знакам ЦК ВЛКСМ «Ударнік будаўніцтва Алімпіяды-80», граматамі Маскоўскага абкома камсамола.

«Беларусь» неаднаразова выходзіў пераможцам у сацыялістычным спаборніцтве сярод іншых СБА краіны, якія працавалі тут. І я разам са сваімі таварышамі вельмі ганаруся гэтым. Бо алімпійскае працоўнае даручэнне мы выканалі на выдатна.

С. ЛЫСКАВЕЦ,
наш кар.

РЫХТУЮЦА ГІДЫ

Філалагічны факультэт прыступіў з лістапада 1978 года да падрыхтоўкі гідаў-перакладчыкаў балгарскай, польскай, сербахарвацкай і чэшскай моў.

(З «Інфармацыі» аб падрыхтоўцы гідаў-перакладчыкаў па славянскіх мовах да Алімпіяды-80 у БДУ імя У. І. Леніна).

Дзевяць спецыяльных груп агульнай колькасцю 85 чалавек. Спецыяльная праграма, спецыяльныя заняткі. Праходзяць падрыхтоўку гіды-перакладчыкі спецыяльна для «Алімпіяды-80». Гэта ганарова і лачэсна. І ў той жа час адказна. У некаторай ступені яны будуць абараняць гонар факультэта, ўніверсітэта, свой гонар, узровень падрыхтоўкі навучальнай установы. За імі будуць бачыць тысячы нас і па іх меркаваць аб нас, нашай культуры.

Вучэбны план падрыхтоўкі гідаў-перакладчыкаў складзены ў адпаведнасці з вучэбным планам Мінвуза СССР. Згодна з ім на вывучэнне ўсіх дысцыплін — грамадска-палітычнай і спартыўнай лексікі, спартыўнага жыцця СССР і замежных краін, арганізацыі турызму і інш. — адводзіцца 250 гадзін. Узровень падрыхтоўкі павінен быць высокім, каб будучы гід мог спакойна суправаджаць экскурсіі, адказваць на пытанні турыстаў. А гэта не так лёгка не толькі для іх, але і для прафесарска-вы-

кладчыцкага саставу факультэта. Да Алімпійскага свята яшчэ шмат часу. Але ўсё ўжо размеркавана, распісана, прадумана. Акрамя 86 гідаў, якія будуць абслугоўваць нашых і замежных турыстаў, ва ўніверсітэце пры кафедрах замежных моў праходзяць практыку яшчэ 260 студэнтаў, якія будуць працаваць пры інтэрнатах № 7 і № 6. Працаваць з замежнымі турыстамі будуць і 80 выкладчыкаў, якія дасканалы валодаюць замежнай мовай.

Робота праводзіцца вялікая. Яна патрабуе ўласнага натхнення і энтузіязму, упорства і ўмення. І можна быць упэўненым, што ўніверсітэт зробіць усё ад яго залежачае для правядзення Алімпійскіх гульняў на самым высокім узроўні.

Ул. БЕЛЬСКІ,
наш кар.

Нядаўна закончылася першынство ўніверсітэта па футболе. У спаборніцтвах, якія праходзілі ў адзін круг па дзвюх падгрупах адразу, прынялі ўдзел усе адзінаццаць факультэтаў.

Добра правялі гульні ў першай падгрупе футбалісты факультэта прыкладнай матэматыкі. Яны перамаглі ва ўсіх чатырох сустрэчах. Другімі былі спартсмены геаграфічнага факультэта. Прычым рашаючы

Іх прыклад натхняе ўсіх нас. Радуючыся сённяшнім пераможцам, мы думаем і пра заўтрашні дзень. Не сакрэт, што наша каманда ў асноўным складаецца са студэнтаў старэйшых курсаў. Паўстае, безумоўна, пытанне аб папаўненні, якога, на жаль, у гэтым годзе каманда не атрымала.

Да расказу Сяргея дадам, што ён быў названы лепшым нападчыным, забіў шэсць галоў.

ФУТБОЛ

Кропкі над «і» расстаўлены

сустрэчу з лідэрам яны прайгралі з лікам 1:6. Вельмі слаба выступалі ў сёлетніх спаборніцтвах футбалісты юрыдычнага факультэта. Яны прайгралі першыя тры сустрэчы, а на апошнюю, чацвёртую, нават не з'явіліся.

Інакш развіваліся падзеі ў другой падгрупе. Футбалістам хімічнага факультэта, якія прайгралі фізфакаўцам, у сустрэчы з камандай журналістаў патрэбна была толькі перамога. Але журналісты прадэманстравалі больш тэхнічны, камбінацыйны футбол. І перамаглі з лікам 1:0. У фінале яны сустрэліся з камандай факультэта прыкладнай матэматыкі і сыгралі ўнічыю. А вось у гульні з футбалістамі геаграфічнага факультэта прайгралі (1:2).

Бадай, самай напружанай была сустрэча паміж факультэтам прыкладнай матэматыкі і фізікамі. Каб заняць першае месца, апошнім патрэбна было перамагчы з розніцай у шэсць галоў. Але атрымалася зусім наадварот. Поўнасьцю перайграўшы сваіх сапернікаў, футбалісты ФПМ перамаглі (6:0) і сталі зноў чэмпіёнамі ўніверсітэта. Яны перамаглі ў шасці гульнях з сямі, прычым у пяці — з буйным лікам.

Чэмпіёны забілі 32 галы, прапусцілі — 5.

Расказвае капітан каманды факультэта прыкладнай матэматыкі Сяргей Гняўко:

— Састаў нашай футбольнай каманды гуляе без змен ужо не першы год. Мы добра разумеем адзін аднаго на полі. Акрамя таго, у нас ёсць такія цудоўныя арганізатары, выдатныя трэнеры, як Л. Забэла і В. Блізюк. Яны — супрацоўнікі факультэта і, нягледзячы на сваю занятасць, шмат увагі аддаюць падрыхтоўцы каманды.

Месцы ў турнірнай табліцы размеркаваліся наступным чынам:

1. факультэт прыкладнай матэматыкі
2. фізічны факультэт
3. геаграфічны
4. журналістыкі
5. механіка-матэматычны
6. хімічны
7. гістарычны
8. радыёфізічны
9. філалагічны
10. юрыдычны
11. біялагічны.

Цікава, што каманды, заняўшы першыя месцы, і ў арганізацыйных пытаннях выглядалі лепш за іншых. І каб канчаткова паставіць усё кропкі над «і», трэба адзначыць яшчэ тое, што толькі ў адной-дзвюх камандах мелася аднолькавая спартыўная форма. Гэта наводзіць на сумныя разважанні. Калі на поле выходзяць «блакітныя» і «рознакаляровыя» — гэта не толькі выглядае дрэнна. Цяжка і судзіць. Парушаецца работа, што вядзе да памылак. А іх у час правядзення спаборніцтваў было нямала.

І апошняе. Здзіўляюць далёка не спартыўныя адносіны некаторых каманд да сваіх сапернікаў. Сярод такіх «парушальнікаў» — каманды біялагічнага, юрыдычнага, радыёфізічнага факультэтаў. Яны часта не з'яўляюцца на сустрэчы, чым зневажаюць не толькі сапернікаў, але і сябе.

Думаецца, што ўсе гэтыя недахопы будуць ліквідаваны і наступнае першынство ўніверсітэта па футболе пройдзе на больш высокім узроўні, прынамс шмат радасці ўсім аматарам гэтага цудоўнага віду спорту.

А. ДАБРЫЯН,
студэнт факультэта
журналістыкі.

ДА МІЖНАРОДНАГА ГОДА ДЗІЦЯЦІ

Дзеці... Угледзьцеся ў іх радасныя тварыкі, вочы, якія іскрацца веселасцю, шчырыя адкрытыя ўсмешкі. Гэта ім, нашым маленькім «чамучкам», неба дорыць сваю блакітнасць, сонца аддае цеплыню. Гэта для іх, сур'ёзных і смяшлівых, капрызных і бяскрыўдных робіцца ўсё, каб дзяцінства іх было светлым, чыстым і бесклапотным.

Фота Д. Лупача,
і М. Дубовіка.

**Беларускі
УНІВЕРСІТЭТ**

Ордэна Працоўнага Чырвонага
Сцяга друкарня выдавецтва ЦК
КПБ

22 лістапада 1979 г.
Заказ № 1880. АТ 18632

220080 МІНСК-80, УНІВЕРСІ-
ТЭЦКІ ГАРАДОК, ГЕАГРАФІЧ-
НЫ КОРПУС, п. 14.

ТЭЛЕФОН 22-07-19

В. а. рэдактара
В. П. ВАРАБ'ЁУ